(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen)

FÖRANSLUTNINGSPAKT OM ORGANISERAD BROTTSLIGHET MELLAN EUROPEISKA UNIONENS MEDLEMSSTATER OCH KANDIDATLÄNDERNA I CENTRAL- OCH ÖSTEUROPA OCH CYPERN

(Text godkänd av nådet [RIF] den 28 maj 1998)

(98/C 220/01)

Vi, jusitie- och inrikesministrar i Europeiska unionens medlemsstater, som handlar i vår egenskap av medlemmar i Europeiska unionens råd och i fullt samförstånd med kommissionen,

och

vi, justitie- och inrikesministrar i kandidatländerna i Central- och Österuropa, inklusive de baltiska staterna, och i Cypern,

de förra hädanefter kallade ”EU:s medlemsstater” och de senare hädanefter kallade ”CÖE-länderna och Cypern”,

SOM MÖTTES i Bryssel den 28 maj 1998,

SOM HAR BEAKTAT Europeiska unionens handlingsplan för bekämpande av den organiserade brottsligheten som Europeiska rådet godkände i Amsterdam i juni 1997 [1], särskilt rekommendation 3 i denna,

SOM BETONAR vårt gemensamma engagemang för demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen och som är medvetna om att den organiserade brottsligheten utgör ett allvarligt hot mot dessa värden, eftersom den tränger in i, smittar och korrumperar regeringsstrukturen, laglig kommersiell och ekonomisk verksamhet och alla nivåer av samhället,

SOM ERKÄNNER att åtminstone följande inslag är nödvändiga för brottsbekämpningssamarbetet och det rättsliga samarbetet, både på nationell och internationell nivå:

— En effektivt strukturerad polisförvaltning med de handlingsmöjligheter, den utbildade personal och den tekniska utrustning som krävs för att brottsligheten skall kunna bekämpas på ett effektivt sätt,

— Ett rättssystem med lämpliga befogenheter som arbetar på grundval av moderna materiella och processuella normer,

— En tillfredsställande rättslig grund för att bekämpa korruptionen och en konsekvent tillämpning av denna grund,

— De rättsvårdande myndigheterna skall rent faktiskt vara kapabla att bekämpa den organiserade brottsligheten, inklusive narkotikabrott och internationell vapenhandel, att konfiskera vinning av brott samt att hindra penningtvätt,

— Tillräckliga möjligheter att vidta förebyggande åtgärder i kampen mot narkotikamissbruket,

— Stränga kontroller av lagliga förvärv av vapen.

SOM ÄR FAST BESLUTNA att i nära samarbete bekämpa den organiserade brottsligheten och andra slag av allvarliga brott, inklusive människohandel och organiserad olaglig invandring.

SOM ÄVEN ÄR FAST BESLUTNA att förbättra det internationella samarbetet för att angripa dessa företeelser,

SOM BEAKTAR Berlinförklaringen från september 1994, Förenta nationernas världsomspännande ministerkonferens om gränsöverskridande organiserad brottslighet i november 1994, de 40 G7/P8-rekommendatio-

[1] EGT C 251, 15.8.1997, s. 1.

nerna av den 12 april 1996 för att bekämpa den gränsoverskridande organiserade brottsligheten, de 25 G7/P8-rekommendationerna vid ministerkonferensen om terrorism den 30 juli 1996 samt de tio principerna för att bekämpa högteknologisk brottslighet, som godkändes vid G8-mötet den 10 december 1997,

SOM ERKÄNNER att vi redan håller på att utveckla ett gemensamt synsätt med avseende på hur den organiserade brottsligheten skall bekämpas, eftersom vi alla har antagit vissa internationella instrument som har betydelse för kampen mot den organiserade brottsligheten,

SOM BEAKTAR de diskussioner om den organiserade brottsligheten som äger rum i andra internationella forum, t.ex. FN, som för närvarande undersöker möjligheten att utarbeta ett utkast till en FN-konvention om organiserad brottslighet, till följd av ett initiativ från Republiken Polen,

SOM ERKÄNNER det samarbete som redan äger rum mellan våra myndigheter och önskar förstärka detta, såväl omedelbar som i ett längre perspektiv,

SOM I DETTA SYFTE ÖNSKAR utarbeta en pakt, vilken skall göra det möjligt att under föranslutningstiden intensifiera det nuvarande samarbetet,

SOM BEAKTAR att CÖE-länderna och Cypern behöver genomföra unionens regelverk innan de inträder i Europeiska unionen,

FÖRKLARAR FÖLJANDE.

Princip 1

Vi bekräftar vår beslutsamhet att samarbeta till fullo för att bekämpa alla slag av organiserad brottslighet och andra slag av allvarlig brottslighet.

Princip 2

Vi noterar med tillfredsställelse att CÖE-länderna och Cypern har givit uttryck för sin avsikt att anta och på ett effektivt sätt genomföra 1959 års Europeiska konvention om inbördes rättshjälp i brottmål samt de internationella konventioner som anges i rekommendation 13 i Europeiska unionens handlingsplan för bekämpande av organiserad brottslighet. Detta kommer att ske snarast, i enlighet med rekommendation 13.

Vi noterar att vi alla har ratificerat somliga av dessa instrument och konstaterar att de internationella konventioner som anges i rekommendation 13 är följande:

— Europeiska utlämningskonventionen, Paris 1957.

— Andra protokollet till Europeiska utlämningskonventionen, Strasbourg 1978.

— Protokollet till Europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål, Strasbourg 1978.

— Europeiska konventionen om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott, Strasbourg 1990.

— Konventionen om ömsesidigt bistånd mellan tullförvaltningar samt protokoll till denna, Neapel 1967[1].

— Avtalet om olaglig hantering av narkotika till havs, syftande till att genomföra artikel 17 i Förenta nationernas konvention mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen, Strasbourg 1995.

— Konventionen mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen, Wien 1988.

— Europeiska konventionen om bekämpande av terrorism, Strasbourg 1977.

Dessutom noterar vi med tillfredsställelse CÖE-ländernas och Cyperns avsikt att anta och faktiskt använda lagstiftning så att de vid sin anslutning kan ratificera de konventioner som nämns i rekommendation 14 i handlingsplanen för bekämpande av organiserad brottslighet.

Princip 3

Vi avser att samarbeta för att utveckla centrala brottsbekämpande organ och rättsliga myndigheter som ansvarar för kampen mot den organiserade brottsligheten och att se till att dessa fungerar effektivt. Dessa organ är framför allt de som avses i rekommendationerna 1 (centrala

[1] Det bör noteras att denna konvention inte står öppen för kandidatländernas undertecknande.

nationella organ med ansvar för att samordna kampen mot den organiserade brottsligheten), 19 (centrala nationella kontraktpunkter för informationsutbyte), 20 (nationella sektorövergripande arbetsgrupper) och 21 (europeiskt rättsligt nätverk) i handlingsplanen för bekämpande av organiserad brottslighet.

I enlighet med relevant nationell lagstiftning kommer dessa organ även att underlätta

— snabbt och effektivt internationellt brottsbekämpningssamarbete och rättsligt samarbete i samband med kampen mot den organiserade brottsligheten, samt

— nationell samordning av kampen mot den organiserade brottsligheten.

Vi kommer att underrätta generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd om de nationella kontaktpunkter som upprättas i enlighet med rekommendation 19 i handlingsplanen och generalsekretariatet kommer att distribuera information om dessa till alla berörda parter.

Eftersom vi är medvetna om att samordning av brottsutredningar är av avgörande betydelse för att nå framgång i kampen mot den organiserade brottsligheten anser vi, samtidigt som vi till fullo respekterar de konstitutionella strukturerna i var och en av våra stater, att det är tillrådligt att överväga att inrätta integrerade sektorövergripande arbetsgrupper på nationell nivå, på sätt som anges i rekommendation 20 i handlingsplanen för bekämpande av organiserad brottslighet. Vi avser att från tid till annan organisera möten mellan sådana arbetsgrupper för att diskutera gemensamma strategier och åtgärder, när så är lämpligt med biträde av Europol.

Vi är eniga om att vi med Europols biträde skall utarbeta och utveckla en gemensam årlig strategi för att identifiera den organiserade brottslighetens viktigaste hot, som berör oss alla. Därför skall varje rådsordförandeskap anordna möten för att utveckla och se över denna årliga strategi, som med fördel kan utgå från erfarenheterna i Europeiska unionens årliga rapport om organiserad brottslighet. CÖE-länderna och Cypern är beredda att besvara det frågeformulär som EU har utarbetat i dette syfte, och de kommer att på lämpligt sätt underrättas om arbetet i rådets kontakt- och stödnätverk och om Europols arbete.

Princip 4

Vi betonar vikten av ett nära samarbete i frågor som rör ett snabbt och effektivt informationsutbyte med avseende på utredningar och ömsesidig rättshjälp, liksom i fråga om operativt stöd och stöd i samband med utredningar.

CÖE-länderna och Cypern kommer att överväga att inrätta kontaktpunkter för att underlätta rättsligt samarbete sinsemellan och med Europeiska unionens medlemsstater i syfte att gradvis införliva dem med Europeiska unionens nätverk.

Princip 5

Vi lägger stor vikt vid ömsesidigt utbyte av underrättelser son gäller brottsbekämpning, samtidigt som vi anser att personuppgifter måste skyddas. Utbytet av underrättelser bör inte enbart vara en del av ett informationsutbyte inom utredningarnas ram, utan även syfta till att samla in och dela med sig av information så att långsiktiga strategier kan utarbetas.

Vi är medvetna om vikten av att samla in uppgifter om kriminella grupper och deras tillhåll för att stödja en effektiv analys.

Vi betonar betydelsen av att säkerställa att allt informationsutbyte genomförs i enlighet med relevanta föreskrifter om dataskydd, särskilt Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter. Vi noterar med tillfredsställelse CÖE-ländernas och Cyperns avsikt att så snart som möjligt ratificera denna konvention, om de ännu inte har gjort det.

Vi betonar behovet av att i största möjliga utsträckning skydda känsliga uppgifter som erhållits från andra länder. De behöriga myndigheterna i var och en av våra stater uppmanas att samråda med varandra om vilka krav som skall gälla i fråga om utlämnande av uppgifter i samband med domstolsförfaranden och administrativa förfaranden, och att i förväg diskutera de eventuella svårigheter som dessa krav kan ge upphov till. I detta sammanhang anser vi att en överlämnande stat bör kunna ställa som villkor till den mottagande staten att känslig information skall skyddas innan det beslutar om information skall överlämnas.

Princip 6

Vir anser att ömsesidigt praktiskt stöd till utredningar och operativa insatser är av största betydelse.

Detta ömsesidiga praktiska stöd kan omfatta följande:

— Stöd till utbildning och utrustning.

— Gemensamma utredningar och särskilda operativa insatser, när det är lämpligt med stöd av Europol.

— Underlättande av gränsöverskridande brottsbekämpande samarbete och rättsligt samarbete i fråga om utredningar som pågår under lång tid och operativa insatser som pågår under kort tid, särskilt genom en snabb behandling av relevanta ansökningar och logistiskt stöd i samband med gränsöverskridande samarbete.

— Ömsesidigt utbyte av brottsbekämpningspersonal och personal vid rättsliga myndigheter för praktikplatser inom ramen för sådana utredningar som rör våra länder.

Vi betonar betydelsen av sådana relevanta och effektiva metoder som elektronisk övervakning, infiltration och kontrollerade leveranser. Vi har för avsikt att underlätta det internationella samarbetet på dessa områden, under fullständigt hänsynstagande till konsekvenserna för de mänskliga rättigheterna.

Princip 7

Vi läggar stor vikt vid bilaterala och multilaterala gemensamma brottsbekämpningsprojekt. Denna form av samarbete bör eftersträvas, särskilt på de av den organiserade brottslighetens områden som ger upphov till gemensamma gränsöverskridande problem, och samarbetet bör grundas på det projektbaserade tillvägagångssätt som Europeiska unionens råd stödde vid sitt möte den 4 december 1997.

Vi är medvetna om behovet av att i nödvändig utsträckning och i enlighet med Europeiska unionens råds relevanta resolutioner inrätta och genomföra program för att skydda vittnen och personer som samarbetar med rättsväsendet och av att bistå varandra i detta avseende, särskilt genom att göra det möjligt att enligt överenskommelse ta emot ovannämnda personer i våra länder.

Princip 8

Vi betonar den betydelse Europol har som informationskanal och för att tillhandahålla analytisk expertis och ge operativt stöd, med tiden även till CÖE-länderna och Cypern.

Därför avser CÖE-länderna och Cypern att så snart som möjligt göra nödvändiga förberedelser för att de vid anslutningen skall kunna ansluta sig till Europolkonventionen och inrätta de nationella enheter som krävs.

Vi noterar med tillfredsställelse att CÖE-länderna och Cypern redan är i färd med att ta preliminära kontakter med Europols narkotikaenhet och vi uppmuntrar sådana kontakter, samt att de, så snart som Europolkonventionen har trätt i kraft, avser att påbörja förberedelserna för formella överenskommelser efter det att denna pakt har antagits, särskilt för att stationera sambandsmän i Haag. Europeiska unionens råd och kommissionen avser att bistå CÖE-länderna och Cypern för att påbörja inrättandet av de nationella enheter som krävs och att främja finansieringen genom lämpliga gemenskapsprogram i enlighet med de föreskrifter som gäller för dessa.

Princip 9

För att göra handläggningen av framställningar om rättshjälp och andra rättsliga åtgärder snabb och effektiv har vi med tillfredsställelse noterat CÖE-ländernas och Cyperns vilja att göra ett uttalande rörande god praxis i enlighet med den gemensamma åtgärden om god praxis i samband med inbördes rättshjälp i brottmål([1]), som antogs av rådet den 29 juni 1998.

Princip 10

För att hindra lagöverträdare från att dra fördel av skillnaderna mellan våra olika rättssystem, vilket kan skapa säkra tillflyktsorter för dem, betonar vi vikten av att tidigt ratificera Europeiska unionens utlämningskonventioner från 1995 och 1996, som har utarbetats inom Europeiska unionens ram, och av att CÖE-länderna och Cypern stiftar lagar som gör det möjligt för dem att ansluta sig till dessa konventioner när de ansluter sig till Europeiska unionen. Härigenom ger vi uttryck för vår avsikt att i minsta möjliga mån utnyttja de möjligheter att göra reservationer som dessa konventioner erbjuder. Vi kommer att säkerställa effektiv tillämpning av principen ”aut dedere, aut iudicare”.

Princip 11

De möjligheter som erbjuds av olika program såsom Phare- och Meda-programmen samt relevanta särskilda program inom området för rättliga och inrikes frågor, t.ex. Oisin-, Grotius-, Stop-, Odysseus- och Falconeprogrammen, bör undersökas ytterligare i fråga om tjänstemän vid brottsbekämpande organ och rättsliga myndigheter. Det är särskilt viktigt att främja utbildning för att åstadkomma fullständig förståelse för den organiserade brottsligheten som företeelse samt för att utvärdera och förbättra de metoder som används för att angripa den. I fråga om utbildningen kan relevanta utbildningsmoduler användas, t.ex. de som utvecklats av de europeiska polisskolornas förbund (AEPC).

Princip 12

Vi anser att korruptionen utgör ett av de största hoten mot våra samhällen, och att den i lika omfattning drabbar medborgare och privata och offentliga institutioner. Vi understryker därför behovet av att gemensamt utveckla en övergripande politik mot alla slag av korruption. I detta syfte kommer vi när sådan politik utarbetas, att anordna regelbundna samråd med relevanta organ

([1]) EGT L 191, 7.7.1998, s. 1.

inom rådet och kommissionen och EU:s medlemsstater kommer att bemöda sig om att se till att CÖE-länderna och Cypern engageras i dessa strävanden.

Princip 13

Vi är ense om att Finansiella aktionsgruppens (FATF) 40 rekommendationer, rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni 1991 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar [1] samt 1990 års Europeiska konvention om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott, måste genomföras fullt ut för att penningtvätten skall kunna bekämpas.

Vi ger uttryck för vår avsikt att, om detta inte redan har gjorts, på nationell nivå inrätta ekonomiska underrättelseenheter i enlighet med Egmont-gruppens definition, enligt vilken dessa utgörs av

”ett centralt, nationellt organ med ansvar för att ta emot (och, om det är tillåtet, begära), analysera och till behöriga myndigheter sprida information av ekonomisk art

i) när det gäller misstänkt vinning av brott eller

ii) när detta krävs av nationell lag, för att bekämpa penningtvätt.”

Princip 14

För att kunna förbättra det befintliga samarbetet mellan EU:s medlemsstater, CÖE-länderna och Cypern, bör vi på bästa sätt använda våra sambandsmän och sambandsdomare/sambandsåklagare, och vi understryker önskvärdheten av att utvidga dessa arrangemang.

Princip 15

I enlighet med de principer som anges ovan kommer vi att anförtro denna pakts genomförande till en grupp experter från alla stater som deltar i denna pakt. Genomförandet kommer att grundas påföljande grundläggande faktorer:

— Arbete för att med utgångspunkt i EU:s handlingsplan för bekämpande av den organiserade brottsligheten identifiera och motverka det hot som den internationella organiserade brottsligheten utgör.

— Regelbunden övervakning och utvärdering av utvecklingen när det gäller bekämpning av den organiserade brottsligheten i vart och ett av våra länder och fastställande av lämpliga prioriteringar för varje land. Denna övervakning och utvärdering kommer att utnyttja gemensamma utvärderingar som utförs av experter från medlemsstaterna och kommissionen i det större sammanhang som utgörs av rättsliga och inrikes aspekter på utvidgningsprocessen.

— Planering, verkställighet och gemensam utvärdering av projekt, i förekommande fall tillsammans med Europol, mot organiserad brottslighet i syfte att bland annat identifiera områden där tekniskt och ekonomiskt stöd kan bidra till att förbereda CÖE-länderna för medlemsskap i unionen.

Bryssel, den 28 maj 1998.

På rådets vägnar
J. STRAW
Ordförande

[1] EGT L 166, 28.6.1991, s. 77.